

men det er der ikke ret mange, der er interesseret i her i Folketinget. Jeg tror, man håber på, at der ikke kommer stor oplysning og stor debat, og så får man heldigt overstået afstemningen med én eller to procent i overskud.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg ved ikke helt præcist, hvad det er, vi er uenige om, vil jeg sige til hr. Ole Donner. Jeg troede for eksempel, at vi var enige om det indre marked. Jeg har tidligere hørt hr. Ole Donners både tidligere og nuværende partifæller sige, at de gik ind for det indre marked.

Hvis der nu f.eks. er et andet land, som siger: Vi vil ikke købe dansk svinekød, for det har en gal farve, skal der jo være nogle, som siger: Nej, vi har nogle aftaler, der siger, at vi skal have mulighed for at handle tværs over grænserne uden restriktioner, hvis vi i øvrigt opfylder nogle minimumsbestemmelser.

Det er præcis det, miljøgarantien handler om: at vi kan sætte det indre markedes regler ud af kraft, hvis vi har nogle begrundelser, som bunder sig i miljøet.

Så hvis hr. Ole Donner vil komme herop og bekræfte, at Dansk Folkeparti også er modstander af det indre marked, vil jeg sådan set have fået klargjort et af de problemer, som hr. Ole Donner har rejst her i dag.

Formanden:

Hr. Ole Donner og derefter hr. Steen Gade som privatist.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Jeg skal sige, at Dansk Folkeparti ikke er modstander af det indre marked. Men jeg må konstatere endnu en gang, at vi er rygende uenige med De Radikale om, hvorvidt man skal stemme ja eller nej til traktaten, og det må vi nok bare konstatere.

Steen Gade (SF):

Det er en vigtig diskussion, vi har her om EU's miljøpolitik, fordi EU's miljøpolitik er et vigtigt redskab til også at forbedre miljøet i Danmark.

Det bliver tit diskuteret, om EU's miljøpolitik enten er noget, som plager os, eller noget, som i hvert fald handler om, at man får et beskyttelsesniveau i andre lande på højde med det danske. Men det er en forføjlet og en for snæver måde at diskutere EU's miljøpolitik på. Rigtigt

udformet og stærkt udformet giver EU's miljøpolitik en af de største chancer for at forbedre miljøet her i Danmark, samtidig med at den giver en af chancerne for at påvirke det globale miljø.

Derfor er det vigtigt, og derfor lægger jeg vægt på, at bestemmelserne i Amsterdamtraktaten om miljø er klart bedre end dem, vi har i den eksisterende Maastrichttraktat. Derfor synes jeg også, det ville være ulykkeligt, om vi endte i en situation, hvor man siger nej til Amsterdamtraktaten for at ende med Maastrichttraktaten. Med hensyn til, kan man sige, den fugl, vi har i hånden her, så ville det i virkeligheden være at lade den slippe bort, hvis vi fik en sådan situation.

Selve miljøgarantien er jo kun en lille del af en lang række forbedrede miljøbestemmelser, som miljø- og energiministeren har nævnt, og dem vil jeg ikke bruge min tid på at gentage. Men selve miljøgarantien bliver udvidet på to områder. Den kan nu også bruges i komitéprocedurer, og den kan bruges, når man indfører nye regler. Det er to klare forbedringer, og jeg har sådan set ikke hørt nogen argumentere for, at det ikke er forbedringer, så jeg regner med, at hele Folketinget er enig i, at det er klare forbedringer.

Så er der noget om betingelserne for at anvende miljøgarantien, og her er der selvfølgelig en vis usikkerhed. Min usikkerhed går på, at man henviser til det indre marked i forholdsvis bastante formuleringer, og på diskussionen om videnskabeligt belæg. Den usikkerhed eksisterer selvfølgelig, men man stiller det op, som om der ikke er usikkerhed i den eksisterende ordning. Men det nye skal jo sammenholdes med det eksisterende, og så er den miljøgaranti, vi får nu, en klar forbedring.

Hr. Keld Albrechtsen var tidligere inde i en diskussion om, hvorvidt 6-måneders-fristen var en forbedring eller en forringelse. O.k., vi skal se det i virkeligheden, men jeg er selv fuldstændig overbevist om, at den forklaring, fru Elisabeth Arnold kom med, hvor hun præciserede, at det er en forbedring, er den rigtige. Men igen er det jo noget, virkeligheden kommer til at vise senere. Det er helt urimeligt at sammenligne med det, daværende udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen sagde i 1986. Det er jo ikke det, der er realiteten. Der skal sammenlignes med retstilstanden i dag i EU, og her er der klare forbedringer i det, der ligger på bordet, selv om der er en vis usikkerhed.